

Авторський переклад з російської на українську
Іван Бунін — «Чистий понеділок» (фрагмент)

Переклад виконано в рамках авторського портфоліо перекладача

Мова оригіналу: російська

Цільова мова: українська літературна

Оригинальный текст (фрагмент на русском языке):

Иногда, среди весёлого разговора, она вдруг замолкала, глядела куда-то в сторону и говорила тихо:

— Как странно всё это... всё...

И улыбалась.

Он чувствовал: она не здесь, где-то далеко.

Однажды они шли по набережной. Был морозный вечер, Москва казалась хрустальной. Она остановилась и сказала:

— Послушай... как поют колокола...

Он слушал вместе с ней, а она глядела вверх, в небо.

Потом они ехали в трамвае. Он держал её перчатку в своих руках. Она не смотрела на него, но позволила.

Они вошли в чайную. Было тепло и пахло лимоном. Она сняла перчатки, поправила волосы, сказала:

— Я люблю чай... Особенно зимой...

Он смотрел, как она пьёт, как улыбается... И думал:

— Боже, какая она живая, настоящая...

— Ты чудесная, — сказал он вдруг.

— Я? — тихо спросила она. — Разве?

Український переклад:

Іноді, посеред веселої розмови, вона раптово замовкала, дивилася кудись убік і тихо казала:

— Як це все дивно... усе...

І посміхалася.

Він відчував: її думки — десь далеко. Вона мовчала не від байдужості, а від надмірної глибини.

Якось вони йшли набережною. Стояв морозний вечір, і Москва здавалася кришталевою. Вона зупинилася:

— Послухай... як дзвонять дзвони...

Він слухав разом із нею, а вона дивилась угору, в небо, ніби шукала там відповідь.

Потім вони їхали трамваем. Він тримав її рукавичку в своїй долоні. Вона не дивилась на нього, але не забирала руки.

Вони зайшли до чайної. Було тепло, пахло лимоном і терпким чаєм. Вона зняла рукавички, поправила пасмо волосся й сказала:

— Я люблю чай... Особливо взимку...

Він дивився, як вона п'є, як посміхається... І думав:

— Боже, яка вона справжня... жива...

— Ти чарівна, — раптом сказав він.

— Я? — тихо перепитала вона. — Невже?